

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.11.2016
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

ANEXĂ

la

Propunerea de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

{ SWD(2016) 399 final}
{ SWD(2016) 401 final}
{ SWD(2016) 402 final}
{ SWD(2016) 403 final}
{ SWD(2016) 404 final}
{ SWD(2016) 405 final}
{ SWD(2016) 406 final}

ANEXĂ

1. Anexele IV și V se modifică după cum urmează:

- (a) în anexa IV, nota de subsol 3 se înlocuiește cu următorul text: „(3) Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul energetic final. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre pot aplica un coeficient implicit de 2,0. Statele membre pot aplica un alt coeficient, cu condiția să poată justifica valoarea acestuia.”;
- (b) anexa V se înlocuiește cu următorul text:

„Anexa V

Metode și principii comune de calcul al impactului schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și al altor măsuri de politică în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6):

- 1. Metodele de calcul al economiilor de energie, în afara celor provenite din măsuri de impozitare, în scopul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6).

Părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare pot utiliza una sau mai multe dintre următoarele metode de calcul al economiilor de energie:

- (a) economii preconizate, prin referire la rezultatele îmbunătățirilor energetice anterioare monitorizate independent în instalații similare. Abordarea generică este denumită «ex ante»;
- (b) economii contorizate, în cazul cărora economiile rezultate în urma aplicării unei măsuri sau a unui pachet de măsuri sunt stabilite prin înregistrarea reducerii efective a energiei utilizate, ținând seama în mod corespunzător de factori precum adiționalitatea, ocuparea, nivelurile de producție și condițiile meteorologice care pot afecta consumul. Abordarea generică este denumită «ex post»;
- (c) economii gradate, în cazul cărora sunt utilizate estimări tehnice ale economiilor. Această abordare poate fi utilizată doar în cazul în care determinarea unor date strict măsurate pentru o instalație specifică este dificilă sau mult prea costisitoare, de exemplu înlocuirea unui compresor sau a unui motor electric cu o valoare nominală în kWh diferită de cea pentru care au fost măsurate informații independente privind economiile de energie, sau în cazul în care estimările respective se realizează pe baza metodologiilor și standardelor de referință stabilite la nivel național de experți calificați sau acreditați care sunt independenți față de părțile obligate, participante sau mandatate implicate;
- (d) economii de energie monitorizate, în cazul cărora este determinat răspunsul consumatorilor la recomandări, la campaniile de informare, la schemele de etichetare sau de certificare sau la contorizarea inteligentă. Această abordare poate fi utilizată doar pentru economiile de energie rezultate în urma modificării comportamentului consumatorilor. Ea nu

poate fi utilizată pentru economii rezultate în urma aplicării unor măsuri de ordin fizic.

2. La stabilirea economiilor de energie pentru o măsură de eficiență energetică în scopul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6) se aplică următoarele principii:
 - (a) trebuie să se demonstreze că economiile sunt suplimentare față de cele care s-ar fi produs în orice caz în absența activității părților obligate, participante sau mandatate și/sau a autorităților de punere în aplicare. Pentru a calcula economiile care pot fi revendicate ca suplimentare, statele membre ar trebui să stabilească un scenariu de referință care să descrie modul în care ar evolua consumul de energie în absența măsurii de politică în cauză. Scenariul de referință trebuie să reflecte cel puțin următorii factori: tendințele consumului de energie, modificările survenite în comportamentul consumatorilor, progresul tehnologic și schimbările generate de alte măsuri puse în aplicare la nivel național și la nivelul UE;
 - (b) economiile rezultate din punerea în aplicare a legislației obligatorii a Uniunii sunt considerate economii care s-ar fi produs în orice caz chiar și în lipsa activității părților obligate, participante sau mandatate și/sau a autorităților de punere în aplicare și, prin urmare, nu pot fi revendicate în temeiul articolului 7 alineatul (1), cu excepția economiilor legate de renovarea clădirilor existente în cazul în care este asigurată îndeplinirea criteriului de importanță menționat în partea 3 litera (h);
 - (c) se poate ține cont doar de economiile care depășesc următoarele niveluri:
 - (i) standardele de performanță ale Uniunii privind emisiile pentru noile autoturisme și noile vehicule utilitare ușoare în urma punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²;
 - (ii) cerințele Uniunii privind eliminarea de pe piață a anumitor produse cu impact energetic în urma implementării măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE;
 - (d) sunt permise politici care urmăresc încurajarea unei mai mari eficiențe energetice a produselor, a echipamentelor, a clădirilor și a elementelor de clădiri, a proceselor și a piețelor;
 - (e) în cazul politicilor care accelerează adoptarea unor produse și vehicule mai eficiente, se poate ține cont pe deplin de economiile aferente acestora, cu condiția să se demonstreze că adoptarea are loc înainte de

¹ Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

² Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului ori înainte de înlocuirea normală a produsului sau a vehiculului și cu condiția ca economiile să fie revendicate doar pentru perioada care se încheie la expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului care urmează să fie înlocuit;

- (f) atunci când promovează adoptarea de măsuri în materie de eficiență energetică, statele membre se asigură că sunt menținute standardele de calitate pentru produse, pentru servicii și pentru aplicarea măsurilor sau că sunt introduse asemenea standarde în cazul în care nu există;
 - (g) pentru a ține seama de variațiile climatice dintre regiuni, statele membre pot alege să ajusteze economiile la o valoare standard sau să stabilească diferite economii de energie în funcție de variațiile de temperatură dintre regiuni;
 - (h) calcularea economiilor de energie trebuie să țină seama de durata de viață a măsurilor. Acest lucru se poate face prin contabilizarea economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală între data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Alternativ, statele membre pot adopta o altă metodă decât cea preconizată pentru a obține cel puțin aceeași cantitate totală de economii. Atunci când utilizează alte metode, statele membre se asigură că valoarea totală a economiilor de energie calculată pe baza acestor alte metode nu depășește valoarea economiilor de energie care ar fi rezultat din calculul lor în momentul contabilizării economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală între data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Statele membre descriu în detaliu, în planurile lor energetice și climatice naționale integrate în temeiul guvernantei uniunii energetice, celelalte metode pe care le-au folosit și ce dispoziții au fost aplicate pentru a asigura îndeplinirea acestei cerințe obligatorii de calculare.
3. Statele membre se asigură că următoarele cerințe pentru măsurile de politică luate în temeiul articolului 7b și al articolului 20 alineatul (6) sunt îndeplinite:
- (a) măsurile de politică și acțiunile individuale generează economii de energie verificabile la nivelul utilizării finale;
 - (b) responsabilitatea fiecărei părți participante, părți mandatate sau autorități publice de punere în aplicare, după caz, trebuie să fie clar definită;
 - (c) economiile de energie care sunt obținute sau urmează a fi obținute sunt determinate într-un mod transparent;
 - (d) cantitatea de economii de energie necesară sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică este exprimată în consum de energie primară sau finală, utilizând factorii de conversie stabiliți în anexa IV;
 - (e) trebuie prezentat un raport anual privind economiile de energie realizate de părțile mandatate, de părțile participante și de autoritățile de punere în aplicare, care să fie pus la dispoziția publicului, împreună cu datele privind tendința anuală a economiilor de energie;
 - (f) monitorizarea rezultatelor și luarea de măsuri adecvate în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare;

- (g) economiile de energie generate de o acțiune individuală pot fi revendicate doar de o singură parte;
- (h) se dovedește că activitățile părții participante, ale părții mandatate sau ale autorității publice de punere în aplicare au dus la realizarea economiilor revendicate.

Pentru măsurile de politică luate în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (e), statele membre pot utiliza metodologia de calcul stabilită conform Directivei 2010/31/UE, în măsura în care aceasta corespunde cerințelor articolului 7 din prezenta directivă și ale prezentei anexe.

4. La determinarea economiilor de energie obținute în urma măsurilor de politică legate de impozitare introduse în temeiul articolului 7b, se aplică următoarele principii:

- (a) se țin cont doar de economiile de energie obținute în urma măsurilor de impozitare care depășesc nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor în conformitate cu Directiva 2003/96/CE a Consiliului³ sau cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului⁴;
- (b) elasticitățile prețurilor pentru calcularea impactului măsurilor de impozitare (a energiei) trebuie să reflecte capacitatea de reacție a cererii de energie la schimbările de preț și sunt estimate pe baza unor surse de date oficiale recente și reprezentative;
- (c) economiile de energie generate de instrumente însoțitoare ale politicii în materie de impozitare, inclusiv stimulentele fiscale sau plata către un fond, sunt contabilizate separat.

5. Notificarea metodologiei

Statele membre notifică Comisiei, în conformitate cu viitoarea propunere legislativă privind guvernanta uniunii energetice, metodologia lor detaliată propusă pentru operarea schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor alternative menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6). Cu excepția cazului impozitelor, notificarea include detalii privind:

- (a) nivelul cerinței privind economiile de energie sau al economiilor preconizate a fi realizate pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030;
- (b) părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare;
- (c) sectoarele țintă;
- (d) măsurile de politică și acțiunile individuale prevăzute de măsura de politică, inclusiv cantitatea cumulativă totală preconizată de economii pentru fiecare măsură;

³ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

⁴ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (e) durata perioadei de obligații pentru schema de obligații în materie de eficiență energetică;
- (f) acțiunile prevăzute de măsura de politică;
- (g) metodologia de calcul, inclusiv modalitățile de stabilire a aditionalității și a cauzalității, precum și metodologiile și valorile de referință care sunt folosite pentru economiile preconizate și gradate;
- (h) durata de viață a măsurilor și modul de calcul al acestora sau pe ce se fundamentează aceasta;
- (i) abordarea aleasă pentru tratarea problemei variațiilor climatice în cadrul statului membru;
- (j) sistemele de monitorizare și de verificare a măsurilor în temeiul articolelor 7a și 7b și modul în care este asigurată independența acestora față de părțile obligate, participante sau mandatate;
- (k) în cazul impozitelor, notificarea include detalii privind:
 - (i) sectoarele țintă și segmentul de contribuabili;
 - (ii) autoritatea publică de punere în aplicare;
 - (iii) economiile preconizate a fi realizate;
 - (iv) durata măsurii de impozitare; și
 - (v) metodologia de calcul, inclusiv ce elasticități ale prețurilor sunt utilizate și modul în care au fost stabilite acestea.”.

2. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la facturare pe baza consumului real de gaz”;

(b) se introduce următoarea anexă VIIa:

„Anexa VIIa

Cerințe minime privind informațiile referitoare la facturare și la consum pe baza consumului real de energie termică, răcire și apă caldă

1. Facturarea pe baza consumului real

Pentru a permite utilizatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea se efectuează pe baza consumului real cel puțin o dată pe an.

2. Frecvența minimă de furnizare a informațiilor referitoare la facturare sau la consum

Începând de la [a se introduce aici ... data intrării în vigoare], în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real se pun la dispoziție cel puțin trimestrial, la cerere sau în cazul în care clienții finali au optat să primească facturile pe cale electronică sau, în caz contrar, de două ori pe an.

Începând de la 1 ianuarie 2022, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la

facturare sau la consum se pun la dispoziție cel puțin lunar. Energia termică și răcirea pot fi scutite de această cerință în afara perioadelor de încălzire/răcire.

3. Informațiile minime incluse în factură pe baza consumului real

Statele membre se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor sau împreună cu acestea:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real de energie;
- (b) informații privind mixul de combustibili utilizat, inclusiv pentru utilizatorii finali aprovizionați de sisteme de termoficare sau de răcire centralizate;
- (c) comparații între consumul actual de energie al utilizatorilor finali și consumul din aceeași perioadă a anului anterior, sub formă grafică, datele fiind ajustate în funcție de variațiile climatice pentru încălzire și răcire;
- (d) informații de contact pentru organizațiile clienților finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri web de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele care folosesc energie.

În plus, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali comparații cu un utilizator final de energie mediu normalizat sau de referință din aceeași categorie de utilizatori, într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor, împreună cu acestea sau semnalate în cadrul acestora.”.